

תת"ע 3745/03/15 - מדינת ישראל נגד אלי ברדה

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 3745-03-15 מדינת ישראל נ' ברדה
תיק חיצוני: 14111186392
לפני כבוד השופטת רונה פרסון
המאשימה
נגד
הנאשם
מדינת ישראל
אלי ברדה

הכרעת דין

בתיק זה החלטתי לזכות את הנאשם וזאת מחמת הספק.

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום בגין עבירה של אי ציות לאור אדום ברמזור - עבירה לפי תקנה 22(א) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961 (להלן: "**תקנות התעבורה**").
2. על פי עובדות כתב האישום, בתאריך 25.6.14 בשעה 11:20, נהג הנאשם ברכב פרטי מסוג מיצובישי מ.ר. 7060627 (להלן: "**הרכב**") בצומת האצטדיון בקרית חיים ולא ציית לאור אדום שהיה ברמזור בכיוון נסיעתו, בכך שלא עצר את רכבו לפני קו העצירה ונכנס לצומת בניגוד לאור האדום.
3. הנאשם כפר בעובדות כתב האישום וטען כי לא חצה את הצומת באור אדום.
4. מטעם המאשימה העיד עורך הדו"ח רס"ב אלי תורג'מן והוגש דו"ח התנועה.

מטעם ההגנה העיד הנאשם.

דין והכרעה

5. לאחר ששמעתי את העדים והתרשמתי מהופעתם מעל דוכן העדים ולאחר שעיינתי בדו"ח התנועה ושקלתי טענות הצדדים הגעתי לכלל מסקנה לפיה לא עלה בידי המאשימה להוכיח את עובדות כתב האישום מעבר לכל ספק סביר כנדרש בהליך זה.

עמוד 1

יאמר מיד, כי עדותו של עורך הדו"ח היא עדות יחידה בהליך פלילי ומשכך, בטרם יוכל בית המשפט לבסס עליה ממצא מרשיע, עליו להזהיר את עצמו ולבחון את העדות ואת דו"ח התנועה בוחן מעמיק. בסופו של יום שוכנעתי לקבוע, כי עדותו של עורך הדו"ח אין בה כדי להרים את הנטל המוטל על המאשימה ולהלן אפרט בהרחבה.

6. רס"ב אלי תורג'מן (להלן: "רס"ב תורג'מן") תיאר את נסיבות האירוע בדו"ח התנועה (ת/1) כדלקמן:

"הנהג נסע לבדו ברכב מכיוון מזרח למערב ופנה ימינה לכיוון כללי ק.חיים כאשר האור ברמזור של כיוון נסיעתו היה אור אדום. אני עמדתי מכיוון דרום לצפון עם קטנוע 13139 והבחנתי ברמזור שמוצב בצד שמאל במרחק כ-5-6 מטרים ממני הוא הגיע לבדו ונסע קצת מהר כדי לתפוס את הרמזור ימינה ובכך ראיתי בוודאות שהוא נסע באור אדום. מזג אויר מצוין יום נאה שמש רמזורים תקינים בצומת. הייתי לבדי קשר רצוף עם הנהג עד לעצירתו."

בפירוטו הנ"ל לא ציין רס"ב תורג'מן את מיקומו של הנאשם יחסית לקו העצירה בעת שהרמזור התחלף לאדום ולא ציין כי הנאשם אכן חצה את קו העצירה לאחר שהאור ברמזור הפך אדום.

7. רס"ב תורג'מן נשאל בחקירתו הנגדית אודות מיקומו בעת שהבחין לטענתו בנאשם נוסע באור אדום והשיב:

"אתה אפילו לא יודע לאיזה כיוון נסעת. הוא נסע ממזרח למערב, פנה ימינה לקרית ים ואני עמדתי מדרום לצפון ובמרחק 5-6 מ' אני מסתכל על הרמזור שכיוון נסיעתו בוודאות אפשר לראות, עם קטנוע, אני חשוף להכל, רכב לא הסתיר לי שדה ראייה. הוא היה לבד ברגע שעבר באדום. אני הגעתי מצד שמאל שלו. נכון. אני במרחק 5-6 מ' ממנו. אני רואה רמזור בוודאות, שהוא נסע באור אדום. יש רמזור אחד בצומת. איפה שנסע יש רמזור אחד מראה ימינה בלבד. סליחה, יש שני חצים ברמזור, ימינה ושמאלה לחיפה, איפה שהמטרונית בכביש של האצטדיון. יש חצים מעל הרמזור, כחול שדולק בלילה, יש חץ לק. חיים ושמאלה לחיפה, ליד מפעל טוב טעם. עמוד אחד בלבד. אם אני עומד, מסתכל עליו במרחק 5-6 מ' בוודאות, מזג אויר נאה, ראות מצויינת. בוודאות. עם קטנוע אפשר לראות הכל."

(פרוטוקול הדיון מיום 31.1.16, עמ' 5, ש' 12-23).

גם כאן, ומלבד האימרה כי הנאשם "נסע באור אדום", לא ציין עורך הדו"ח את מיקומו של הנאשם בעת שהאור התחלף לאדום ואת נסיבות חצייתו את קו העצירה.

8. חסרונו של הפירוט כאמור בולט נוכח גרסתו של הנאשם לכל אורך הדרך לפיה, בעת שחצה את קו

העצירה, האור ברמזור התחלף לצהוב וכי לא נכנס לצומת באור אדום.

9. הנאשם בחקירתו הראשית מסר גרסתו כדלקמן:

"אני נסעתי, לפני היה רמזור, יש חצים על הכביש, הייתי מטר מהרמזור, הרמזור שם לא מהבהב לפני שמתחלף, הוא ישר מתחלף לאדום. אני הייתי כבר במהירות והשיקול דעת שלי היה לעבור את הרמזור הזה, לא עברתי באדום וגם אפילו לקראת ממש כשסיימתי ממש עבר לאדום באמת. כשהייתי לקראת הסיום כבר, נכנסתי כבר והוא התחלף לי. יש חצים על הכביש, הייתי מטר מזה..הייתי לפני, ראיתי שהוא מתחלף, הייתי במהירות ולא יכולתי לעצור. ראיתי הוא התחלף לאדום. יש לפני הרמזור גשר.

לשאלת בית המשפט עוד לא נכנסתי לצומת, הגעתי בדיוק לרמזור בדיוק התחלף לי, נתתי גז, אם הייתי עוצר הייתי עוצר באמצע. הוא התחלף ישר בשנייה לאדום. הוא לא מהבהב הוא ישר מתחלף.

זה קורה לכל אחד ביום יום שפתאום הרמזור מתחלף פתאום. זה היה שיקול הדעת שלי. לא שהיה רמזור אדום ואני עברתי.

הייתי תוך כדי נסיעה, מהירות, לא שהייתי על מהירות של 10 קמ"ש שאני יכול לעצור.

לפני הרמזור יש 3 חצים מסומנים על הכביש עצמו. הייתי ממש בחץ האחרון, קרוב כבר התחלף לי הרמזור, הרמזור לא מעליי הוא ממולי. לא שראיתי את הרמזור מרחוק צהוב ועברתי. באמת, תראי אין לי עבירות תנועה, שום דבר.

לא עברתי באור אדום. הוא בדיוק התחלף לי, עובר מירוק צהוב אדום. כשהייתי כבר בפנים הרמזור היה צהוב, כשהייתי בתוך הצומת...

היה שלב שהתחלף צהוב אדום, לא יכולתי לעצור באותו רגע. על החץ כבר התחלף, נתתי גז להספיק. זה לא אדום. התחלף לצהוב כשאני סיימתי היה כמעט אדום."

(פרוטוקול הדיון מיום 31.1.16, עמ' 5, ש' 32- עמ' 6, ש' 27).

גרסת הנאשם אפוא היא כי הרמזור התחלף לצהוב בעת שהיה כמטר מהצומת וכי כשהיה בתוך הצומת הרמזור היה צהוב כאשר בשים לב למהירות נסיעתו היה עליו להמשיך בנסיעה אחרת היה עוצר באמצע הצומת או שרכב אחר היה פוגע בו מאחור.

10. בדו"ח התנועה במקום המיועד לדברי הנהג נכתב: "לא הספקתי לעצור. הרמזור היה בצבע צהוב." תגובתו של הנאשם בזמן אמת עולה בקנה אחד עם גרסתו בבית המשפט ומחזקת אותה.

11. כאן יצוין, כי נוכח התרשמותי מצאתי שגרסתו של הנאשם אינה מנותקת מהמציאות, כי לא ניסה להרחיק עצמו וכי גרסתו של עורך הדו"ח אינה עדיפה על גרסתו. הנאשם הותיר רושם אמין והפירוט שמסר עורך הדו"ח, רס"ר תורג'מן, אין בו כדי לסתור או להפריך את גרסת הנאשם, אלא להיפך, וזאת נוכח התיאור החסר לעניין מיקום הנאשם.

12. לאור כל האמור, לא מצאתי לבכר את גרסתו של רס"ב תורג'מן, שכזכור היא עדות יחידה בהליך פלילי, על פני גרסתו של הנאשם. גרסתו של הנאשם היה בה לכל הפחות כדי להחליש את גרסתו של רס"ב תורג'מן ולהבליט את חסרונותיה.

13. סיכומי של דבר, אני קובעת כי המאשימה לא הוכיחה את עובדות כתב האישום מעבר לכל ספק סביר. בהתאם, אני מזכה את הנאשם מהעבירה המיוחסת לו בכתב האישום, וזאת מחמת הספק.

14. המזכירות תעביר עותק הכרעת הדין לצדדים.

מודעת זכות ערעור.

ניתנה היום, ט' חשוון תשע"ז, 10 נובמבר 2016, בהעדר הצדדים ובהסכמתם.